

CREȘTEM · CREDEM · ÎNVINGEM

**CONGRES
2025**

30 Noiembrie 2025
Alba-Iulia

PROIECT DE REZOLUȚIE

privind

APĂRAREA TRIADEI DEMOCRATICE:

DREPTURILE OMULUI, SUVERANITATEA CONSTITUȚIONALĂ, JUSTIȚIA ECHITABILĂ

**Congresul Ordinar al Alianței pentru Unirea Românilor,
reunit la Alba-Iulia la data de 30 noiembrie 2025,**

Democrația nu este un automatism care, odată instalat, funcționează singur. Ea trebuie apărată în fiecare zi, prin vigilență constantă și prin curajul de a spune adevărul chiar când acesta deranjează. În ultimii ani, am asistat la o serie de decizii și evoluții care pun sub semnul întrebării chiar fundamentele democrației românești: capacitatea cetățenilor de a alege liber, supremația Constituției pe teritoriul național, drepturile și libertățile fundamentale și încrederea în justiție. Nu realizăm o simplă enumerare a problemelor, ci o reafirmare a valorilor fundamentale pe care le considerăm nesocotite și o exprimare clară a angajamentului nostru de a le apăra. Pentru că atunci când instituțiile statului erodează încrederea cetățenilor în capacitatea lor de a decide și în predictibilitatea sistemului juridic, responsabilitatea noastră este să tragem un semnal de alarmă și să propunem calea înainte.

*

* *

I. CCR – interzicerea candidaturii Dianei Șoșoacă la alegerile prezidențiale din noiembrie 2024 și a candidaturii lui Călin Georgescu la alegerile prezidențiale din mai 2025

Într-o democrație, remediul pentru ideile proaste nu este interdicția, ci votul. Când cineva propune ieșirea din NATO sau UE, propune o viziune politică – poate greșită, poate periculoasă, dar nu ilegală sau neconstituțională. Constituția permite revizuirea acestor articole, deci și susținerea revizuirii lor de către un candidat la alegerile prezidențiale este legitimă.

Ce a făcut CCR inversează logica democratică: a decis că trebuie să îndeplinești condițiile din jurământul prezidențial *înainte* de a candida – adică să dovedești că „aperi democrația” conform interpretării judecătorilor, nu conform votului cetățenilor. Astfel, Curtea a transformat opiniile politice absolut normale în criterii de eligibilitate și și-a arogat dreptul de a decide cine e demn să apară pe buletinul de vot.

CREȘTEM · CREDEM · ÎNVINGEM

**CONGRES
2025**

30 Noiembrie 2025
Alba-Iulia

Precedentul e acum creat, aceeași logică s-a aplicat apoi și altui candidat la alegerile prezidențiale din mai 2025. Întrebarea devine: ce alte opinii vor mai fi interzise pe viitor pe motivul că nu sunt compatibile cu „valorile democrației”?

Democrația presupune încredere în capacitatea cetățenilor de a discerne singuri. Când statul decide pentru popor ce e bine pentru el, nu mai avem democrație, ci avem o formă tutelă asupra cetățeanului fără discernământ.

II. CCR – anularea alegerilor prezidențiale

Când milioane de cetățeni se prezintă la urne și aleg, acea voință nu poate fi ștersă cu o decizie luată rapid, fără proces, fără probe și fără ca nimeni să se poată apăra.

Ce a făcut CCR a fost fără precedent și contrar tuturor standardelor democratice. S-a auto-sesizat, deși nu există o bază legală pentru acest lucru, și a anulat alegerile prezidențiale fără să organizeze o ședință publică, fără să permită candidaților să-și prezinte apărarea, fără să existe posibilitatea de a contesta decizia. Comisia de la Veneția a confirmat toate acestea în Raportul său.

Pe ce s-a bazat decizia? Pe note informative desecretizate de CSAT, despre care un fost președinte care a văzut destule astfel de documente în zece ani de mandat spune că „nu erau probe, erau doar niște analize” – presupuneri preluate apoi de public ca mari adevăruri, ba chiar și de procurori pentru a construi un caz împotriva unui candidat la alegerile prezidențiale.

Mai mult, CCR nu a demonstrat că presupusele nereguli ar fi influențat efectiv rezultatul votului. Nici măcar nu s-a încercat o astfel de demonstrație.

Precedentul este devastator, de acum înainte, orice alegeri pot fi anulate dacă rezultatul deranjează, pe baza unor documente secrete, fără proces echitabil, fără probe pe care să le poți contesta, fără cale de atac. Cetățenii nu au cum să verifice, candidatul nu are cum să se apere, iar decizia e definitivă.

Democrația presupune că poporul poate greși și că are dreptul să greșască. Dar are posibilitatea să îl repare tot prin vot sau prin mecanisme cum ar fi suspendarea sau demiterea. Când o instanță decide că alegătorii au fost „manipulați” și că votul lor nu contează, mesajul e clar: vi se permite să votați, dar doar dacă alegeți corect.

III. Cauzele aflate pe rolul instanțelor judecătorești din România pentru subminarea suveranității naționale prin subordonarea Constituției României față de tratatele UE

Aceste cauze formează un tipar prin care, treptat, se erodează suveranitatea constituțională a României, implicit și a celorlalte state membre UE, în favoarea unei structuri juridice federale de facto, chiar dacă tratatele nu au fost niciodată modificate pentru a permite acest lucru.

CREȘTEM · CREDEM · ÎNVINGEM

**CONGRES
2025**

30 Noiembrie 2025
Alba-Iulia

Într-o cauză (C-83/19 - Forumul Judecătorilor), CJUE a stabilit că organizarea sistemului judiciar național – un domeniu care, formal, aparține exclusiv statelor membre – intră totuși sub incidența dreptului UE prin interpretarea extensivă a unui articol din tratatul UE și a „valorilor statului de drept”. Practic, CJUE și-a arogat competența de a evalua dacă reformele justiției din România respectă standardele UE, deși niciun tratat nu i-a conferit explicit această putere, iar instanțele din România au preluat această

Apoi, în (C-357/19 Euro Box Promotion), CJUE a mers mai departe: a stabilit că principiul supremației dreptului UE se impune inclusiv Curții Constituționale și că judecătorii naționali pot lăsa neaplicate deciziile CCR dacă acestea contravin dreptului UE fără riscul de a fi sancționați disciplinar. CCR a răspuns că o asemenea decizie ar presupune revizuirea Constituției României, lucru care nu s-a întâmplat, dar ICCJ a menținut condamnarea unei persoane folosindu-se de această decizie CJUE. Cu alte cuvinte, CJUE cere statelor să se comporte ca și cum ar fi adoptat o constituție federală europeană, deși cetățenii nu au votat niciodată pentru așa ceva, iar un complet al ICCJ este de acord cu acest lucru.

Cauza (C-430/21 RS) a consolidat această logică: CJUE a decis că dreptul UE se opune oricărei reguli naționale care ar interzice instanțelor să examineze conformitatea cu dreptul UE a unei legislații declarate constituționale de CCR. Mai mult, a stabilit că judecătorii nu pot fi sancționați disciplinar pentru că ignoră deciziile CCR în favoarea dreptului european. Practic, CJUE a creat o ierarhie juridică în care ea însăși se află deasupra tuturor curților constituționale naționale – o structură tipic federală.

Seriile de cauze Lin (I, II, III) ilustrează cum funcționează acest mecanism în practică. Când CCR și ICCJ au dat decizii pe tema prescripției care nu conveneau viziunii europene, instanțele au fost încurajate să le ignore. Iar când ICCJ a încercat să mențină interpretarea națională, Comisia Europeană a cerut explicit CJUE să confirme că judecătorii români trebuie să poată „ignora” deciziile CCR. Adică: o instituție a executivului european cere unei instanțe europene să oblige judecătorii unui stat membru să nu respecte propriile curți constituționale.

Ce vedem aici nu este cooperare judiciară între parteneri egali, ci construcția unei ierarhii juridice verticale în care CJUE funcționează ca o curte constituțională federală, Comisia Europeană ca un fel de guvern federal, iar Curțile Constituționale naționale devin simple instanțe intermediare a căror autoritate poate fi oricând ignorată.

Problema fundamentală este că această arhitectură federală nu a fost niciodată votată de cetățenii europeni. Tratatul vorbește de o „uniune a statelor și popoarelor”, nu de un stat federal. Cetățenii români au votat pentru aderarea la o organizație internațională cu competențe limitate, nu pentru transferul suveranității constituționale către Luxemburg. Iar când CCR a invocat necesitatea revizuirii Constituției înainte de a produce efecte asemenea deciziei, nu face decât să sublinieze că schimbarea fundamentală a naturii UE s-a produs pe cale jurisprudențială, ocolind procesul democratic.

Aceasta este esența „federalizării prin justiție”: ceea ce nu s-a putut obține prin referendum sau revizuire constituțională se obține prin decizii judecătorești succesive care, una câte una, par tehnice și limitate, dar împreună reconfigurează întreaga arhitectură constituțională a Europei.

CREȘTEM • CREDEM • ÎNVINGEM

**CONGRES
2025**

30 Noiembrie 2025
Alba-Iulia

IV. Decizia CCR 157/2025 referitoare la operațiunile militare cu trupe străine pe teritoriul României

Într-o democrație, legile trebuie să fie clare. Când statul primește puteri mari, cetățeanul trebuie să știe exact în ce condiții pot fi folosite.

Legea 72/2025 permite operațiuni militare cu trupe străine pe teritoriul României, pe timp de pace, chiar și împotriva cetățenilor români, din moment ce legea nu distinge. Armata română poate trece sub comandă străină. Se poate folosi armament. Toate acestea – fără stare de urgență, fără stare de război.

Dar când anume? Legea spune: când „se deteriorează mediul de securitate”. Ce înseamnă asta concret? Nu spune nimeni. Cine decide că s-a deteriorat? Președintele, la propunerea CSAT. Parlamentul doar află după.

O lege care dă puteri excepționale, dar nu spune clar când și cum pot fi folosite, nu e lege – e cec în alb. Azi poate fi folosită responsabil, mâine poate fi folosită oricum vrea cine e la putere.

Adoptarea de norme care permit folosirea puterii în mod discreționar și validarea lor de către Curtea Constituțională nu pot fi compatibile cu statul de drept democratic, permițând chiar instaurarea unei dictaturi.

V. Hotărârile judecătorești prin care au fost respinse contestațiile împotriva deciziilor BEC prin care erau eliminate postările cetățenilor

Într-o democrație, libertatea de exprimare nu e negociabilă. Orice cetățean are dreptul să spună public pe cine susține la alegeri.

În campania prezidențială din mai 2025, BEC a primit o putere nouă: să ordone platformelor să șteargă postări ale cetățenilor de rând și ANCOM să îi amendeze. Motivul? Dacă cineva postează „în mod preponderent și repetitiv” în favoarea unui candidat, devine „actor politic” – și trebuie să-și eticheteze mesajele ca publicitate electorală. Dacă nu o face, postarea e „conținut ilegal” și dispare.

Sute, poate mii de postări au fost șterse. Cetățeni obișnuiți care și-au exprimat opinia pe contul personal de pe rețelele de socializare

Mulți au contestat în instanță, inclusiv platformele de socializare. Instanțele, însă, au respins toate contestațiile și a confirmat deciziile BEC.

Ce înseamnă asta concret? Că în România, dacă îți exprimi prea des opinia politică pe rețelele sociale, statul poate decide că ești „actor politic” și că opinia ta e „conținut ilegal”. Fără să fi încălcat vreo lege clară. Fără să fi făcut altceva decât să vorbești.

CREȘTEM · CREDEM · ÎNVINGEM

**CONGRES
2025**

30 Noiembrie 2025
Alba-Iulia

Când libertatea de exprimare depinde de câte ori ai voie să vorbești sau de o etichetă, nu mai e libertate – e rație. Ai voie să vorbești numai cât, cum și despre cine și ce îți dă voie statul.

VI. Deciziile CCR pe cele 2 pachete fiscale

CCR a validat în unanimitate ambele pachete fiscale din acest an, motivând că Guvernul a justificat „urgența”. Dar ce precedent se creează? Dacă deficitul bugetar, care există structural de ani de zile, e suficient ca să justifici evitarea dezbaterii parlamentare, atunci orice Guvern, oricând, poate invoca aceeași urgență pentru orice măsură fiscală.

Pensionarii, proprietarii de apartamente, mamele, investitorii, consumatorii, toți cetățenii plătesc mai mult. Dar niciunul dintre ei nu a fost întrebat. Parlamentarii lor nu au dezbătut. Primarii lor nu mai pot ajusta taxele la realitățile locale.

E revelator ce declară CCR constituțional și ce nu. Din Pachetul fiscal 2, singura prevedere eliminată: testul poligraf pentru ANAF și Vamă. Tot restul – dublarea impozitelor, limitarea autonomiei locale, toate taxele noi – constituțional.

Guvernul citește proiectul, Parlamentul tace, opoziția depune moțiuni care e respinsă, CCR validează, cetățenii plătesc. Procedura o fi corectă, dar democrația lipsește. Asta e exact ce înseamnă erodarea statului de drept: instituțiile funcționează formal corect, dar rezultatul final e că puterea e exercitată fără control real, fără limitări reale, fără responsabilitate reală. Iar CCR devine complice la această erodare prin validarea automată.

*

* *

Această Rezoluție nu este prezentată dintr-un spirit de opoziție sistematică, ci din responsabilitate față de generațiile viitoare. Democrația pe care o lăsăm moștenire trebuie să fie mai puternică, nu mai fragilă decât cea pe care am primit-o. Ne angajăm să promovăm și să apărăm o Românie în care votul cetățeanului nu poate fi anulat de nicio instanță fără probe clare și proces echitabil, în care Constituția națională rămâne supremă pe teritoriul țării, în care orice cetățean poate exprima liber opiniile politice fără teama cenzurii și își poate afirma drepturile și libertățile fundamentale, în care legile sunt clare și nu lasă loc arbitrarului, și în care justiția servește dreptatea, nu interesele conjuncturale. Acesta este angajamentul nostru ferm și îl aducem în fața poporului român cu convingerea că democrația se apără prin claritate, curaj și consecvență.

CREȘTEM, CREDEM, ÎNVINGEM!

Adoptată astăzi,

30 noiembrie 2025,

în cadrul Congresului Ordinar al Alianței pentru Unirea Românilor

CREȘTEM • CREDEM • ÎNVINGEM

CONGRES
30 Noiembrie 2025
Alba-Iulia **2025**

Alianța pentru
Unirea Românilor

